

Brüsszel, 2017. június 20.
(OR. en)

10284/17

**Intézményközi referenciaszám:
2016/0376 (COD)**

**ENER 289
ENV 611
TRANS 275
ECOFIN 538
RECH 235
CODEC 1045
IA 109**

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a Tanács
Előző dok. sz.:	9401/17 ENER 242 ENV 522 TRANS 189 ECOFIN 428 RECH 198 CODEC 847 IA 106
Biz. dok. sz.:	15091/16 ENER 413 ENV 754 TRANS 473 ECOFIN1149 RECH 340 IA 124 CODEC 1789 ADD 1 - 13
Tárgy:	Javaslat – Az EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról – Általános megközelítés

I. BEVEZETÉS

1. A Bizottság a tiszta energiáról szóló csomag részeként 2016. november 30-án előterjesztette a fenti javaslatot. A javaslat célja, hogy a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretre tekintettel biztosítsa az energiahatékonyságra vonatkozó szakpolitika folytonosságát. A Bizottság konkrétan – az éghajlat- és energiapolitikai keretre vonatkozó, 2014. október 23–24-i európai tanácsi következtetésekben szereplő 27%-os indikatív uniós energiahatékonysági célkitűzés felülvizsgálatára vonatkozó rendelkezés alapján – 30%-os, kötelező erejű uniós energiahatékonysági célkitűzést javasol.

2. Más aspektusokat illetően az energiahatékonysági irányelv felülvizsgálatának célja egyrészt annak biztosítása, hogy 2030-ig folytatódjanak a jelenlegi szakpolitikai intézkedések, másrészt pedig a hatályos rendelkezéseknek a végrehajtás során szerzett tapasztalatok alapján történő javítása. A javaslatban szerepel az 1,5%-os éves energiamegtakarítási kötelezettség 2030-ig történő meghosszabbítása, valamint az, hogy ebbe megtakarításként 2020 után csak az új szakpolitikai intézkedések és új fellépések számíthatók be. A nemzeti sajátosságokat figyelembe vevő egyedi szakpolitikák lehetővé tétele érdekében az alternatív intézkedéseket az energiahatékonysági kötelezettségi rendszerekkel egyenértékűnek kell elismerni, és bevezetésre kerül az a kötelezettség, hogy mindkét eszköznek tekintettel kell lennie az energiaszegénységre. A javaslat továbbá a fűtés és hűtés végső felhasználói érdekében javítja a fogyasztásmérésre és a számlázásra vonatkozó kötelezettségeket, hogy mindig pontos információkat kapjanak a saját energiafogyasztásukról.
3. Az energetikai munkacsoport 2017 januárjában megkezdte a szóban forgó javaslat vizsgálatát, és értékelte a Bizottság által készített hatásvizsgálatot is. A delegációk általánosságban véve támogatták a bizottsági javaslatot és egyetértettek azzal, hogy a 2020–2030-as időszakra vonatkozóan világos szakpolitikai keretet kell meghatározni az energiahatékonyságot illetően. Ugyanakkor számos aggodalomra okot adó szempontra mutattak rá, és több ponton kérték a bizottsági javaslat módosítását.
4. Az egyik fő probléma az átfogó uniós energiahatékonysági célkitűzés mértékéhez és jellegéhez kapcsolódik, amelyeket illetően a tagállamok eltérő álláspontokat képviselnek. Ezen túlmenően sok delegáció kifogásolta az 1,5%-os éves megtakarítási kötelezettség kiterjesztését, mivel annak tényleges teljesítéséhez nem állnak rendelkezésre a rugalmasságot lehetővé tévő opciók. Más delegációk az 1,5%-os célszint változtatás nélküli fenntartását támogatták.
5. A megbeszélések során néhány delegáció hangsúlyozta az irányításról szóló javaslattal való erős kapcsolatokat is, és kiemelték, hogy az egyes javaslatokról folytatott megbeszélések során a tiszta energiáról szóló csomag egészét szem előtt kell tartani. Ezenkívül a fogyasztásmérési és a számlázási kötelezettségeket illetően a delegációk több kérdéssel kapcsolatban pontosítást és a költséghatékonysági feltétel bevezetését kérték.

6. A Bizottság és a nemzeti statisztikai hivatalok – reagálva egyes delegációk azon aggályaira, amelyek az energiahatékonysági szerződés alkalmazására vonatkozó számviteli szabályoknak a közszektor általi jelenlegi értelmezéséből eredő negatív hatásra vonatkoznak – fokozták a vonatkozó iránymutató feljegyzés módosítását célzó erőfeszítéseiket.
7. A munkacsoport különböző ülésein tartott megbeszélések nyomán az elnökség a bizottsági javaslat több rendelkezését módosította a tagállamok által megfogalmazott aggályok figyelembevétele érdekében. A delegációk egyetértettek abban, hogy az átfogó uniós energiahatékonysági célkitűzés magas szintű politikai mérlegelést igényel és azt a miniszterek elé kell terjeszteni.
8. Az elnökség 2017. június 14-én benyújtotta az Állandó Képviselők Bizottságának a 7. cikkben foglalt energiamegtakarítási kötelezettséget középpontba helyező kompromisszumos szöveget. A Coreper ezen ülésén a rugalmasságot kérő tagállamok közül sok támogatta az elnökségi kompromisszumos szöveget. Néhány másik delegáció azonban a javasolt rugalmassági mechanizmusokat a javaslat célszintjének jelentős és elfogadhatatlan csökkentéseként értékelte, és a 7. cikkről szóló ellenjavaslatot nyújtott be.
- Az elnökség a fentiek nyomán új kompromisszumos csomagot terjeszt elő a Tanács számára nyitva maradó két lezáratlan kérdéssel. Az elnökségi kompromisszumos csomag az alábbiakban szerepel.

II. MEGOLDATLAN KÉRDÉSEK

a) Átfogó uniós energiahatékonysági célkitűzés (1. cikk (1) bekezdés)

9. A Bizottság 30% -os, uniós szinten kötelező energiahatékonysági célszámot javasolt. Néhány delegáció támogatja a bizottsági javaslatot, ezek többnyire ugyanazok, amelyek ellenzik a 7. cikkben foglalt rugalmassági megoldásokat. Néhány más delegáció a kötelező célkitűzések helyett indikatív célkitűzés mellett érvel, amely közelebb áll az Európai Tanács következtetéseiben meghatározott, 27%-os indikatív energiahatékonysági célkitűzéshez, amelyet 2020-ig ki kell igazítani, ami az Unió szintjén valószínűleg 30%-ra történő emelést jelent majd. Egyes delegációk jelezték, hogy végső álláspontjukat az energiamegtakarítási kötelezettségről szóló 7. cikkben foglalt rugalmassági mechanizmusok fényében alakítják majd ki.

Az átfogó uniós energiahatékonysági célkitűzésre vonatkozó elnökségi kompromisszumos javaslat a 30%-os indikatív célszám.

b) Energiamegtakarítási kötelezettség (7. cikk)

10. A néhány tagállam által a Coreper ülésén benyújtott ellenjavaslatra támaszkodva az elnökség a kompromisszumos javaslatában a 2020–2030-as időszakot két részre osztja, és a 2021–2025-ös időszakra 1,5 %-os megtakarítási kötelezettséget határoz meg. A kezdeti 1,5% automatikusan 1%-ra csökkenne a 2026–2030-as időszakban, kivéve, ha a 2024. évi bizottsági értékelés azt állapítja meg, hogy az EU nem halad megfelelő ütemben ahhoz, hogy teljesítse a végsőenergia-fogyasztásként és/vagy primerenergia-fogyasztásként kifejezett kiemelt energiafogyasztási célkitűzését.
11. Ezen túlmenően a kompromisszumos javaslat – annak érdekében, hogy fennmaradjon az egyensúly a rugalmasságot lehetővé tévő opciók és az energiamegtakarítási kötelezettség célszintje között – már nem tartalmazza a 7. cikk (1) bekezdésének ii. pontjában szereplő azon hosszú távú intézkedéseket, amelyek futamideje legalább 23 év, azonban továbbra is tartalmazza azt a lehetőséget, hogy be lehet számítani a helyben termelt megújuló energia legfeljebb 15 %-át a 2020–2030-as időszakban (V. melléklet, (2) pont dd) alpont). A kompromisszumban továbbra is szerepel az a lehetőség, hogy a megújulóenergia-technológiákat alkalmazó, kisebb volumenű berendezéseket támogató szakpolitikai intézkedések alapján nyert energiamegtakarítást teljes mértékben be lehet számítani.

III. EGYÉB KÉRDÉSEK

12. Az V. melléklet (2) pontjának b) pontjába bekerült egy arra irányuló pontosító rész, hogy a 2020-ig tartó időszakban folytatódhasson egyes tagállamok azon gyakorlata, hogy beszámítsák az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv végrehajtását megelőzően az új épületek tekintetében minimumkövetelményeket meghatározó nemzeti intézkedésekből származó megtakarításokat.

13. Az e javaslatra vonatkozó általános tanácsi megközelítés alkotja majd a Tanács ideiglenes álláspontját, és alapjául szolgál az Európai Parlamenttel folytatandó tárgyalások előkészítésének. Ezzel összefüggésben ki kell emelni, hogy az irányításról szóló jogalkotási javaslattal való kapcsolatokra tekintettel az energiahatékonysági irányelvre vonatkozó általános megközelítésben elfogadott rendelkezéseket az irányításról szóló javaslatnak is tükröznie kell. Ugyanakkor az energiahatékonysági irányelvre vonatkozó általános megközelítés egyes rendelkezéseit is módosítani lehet később az irányításról szóló javaslatról folytatott megbeszélések eredményei alapján.

Az új elnökségi kompromisszum elemeit **aláhúzott félkövér betűtípus** jelzi.

Egyes preambulumbekzdések a későbbiekben teljes kiigazításra kerülnek, hogy tükrözzék a rendelkező részben végrehajtott módosításokat.

A Bizottság az eljárás e szakaszában fenntartja álláspontját a kompromisszumos javaslat egészét illetően.

A szöveggel kapcsolatban valamennyi delegáció vizsgálati fenntartással élt. PL és DK parlamenti fenntartással él.

14. Az Európai Parlament Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottsága – amely a véleményét várhatóan 2017 novemberében fogadja majd el – Adam Giereket (S&D) jelölte ki előadónak. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2017. április 26-án nyilvánított véleményt, a Régiók Bizottsága pedig várhatóan 2017. július 13-án fogadja majd el a véleményét.

IV. KONKLÚZIÓ

15. Felkérjük a Tanácsot, hogy vizsgálja meg az elnökségi kompromisszumos javaslatot, találjon megoldást a lezáratlan kérdésekre és a június 26-i ülésén fogadjon el általános megközelítést.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek részére való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

¹ HL C... , , .o.

² HL C... , , .o.

- (1) Az energiaszükséglet csökkentése egyike a 2015. február 25-én elfogadott, az energiaunióra vonatkozó stratégia öt dimenziójának. Az energiahatékonyság javítása kedvező hatást gyakorol a környezetre, csökkenti az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását, az Unión kívülről származó energiaimporttól való függőség csökkentése révén javítja az energiabiztonságot, csökkenti a háztartások és a vállalkozások energiaköltségeit, hozzájárul az energiaszegénység enyhítéséhez, továbbá munkahelyteremtéshez és az egész gazdaságra kiterjedő gazdasági tevékenységek bővüléséhez vezet. Ez összhangban van az energiaunió keretében tett uniós kötelezettségvállalásokkal és az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Felelősei által 2015 decemberében elfogadott Párizsi Megállapodással létrehozott globális éghajlatvédelmi menetrenddel.
- (2) A 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ az energiaunió felé történő haladás egyik eleme, amelynek keretében az energiahatékonyság önálló energiaforrásként kezelendő. Az „első az energiahatékonyság” elvet figyelembe kell venni a kínálati oldalra és az egyéb szakpolitikai területekre vonatkozó új szabályok kialakításakor. A Bizottságnak biztosítania kell, hogy az energiahatékonyság és a keresletoldali reagálási mechanizmusok a termelési kapacitással azonos hangsúlyt kapjanak. Az energiahatékonyságot minden, az energiarendszer szempontjából releváns tervezési és finanszírozási döntés meghozatala során figyelembe kell venni. Az energiahatékonysági fejlesztéseket minden olyan esetben meg kell valósítani, amikor azok költséghatékonyabbak, mint az azoknak megfelelő kínálati oldali megoldások. Ennek hozzá kell járulnia ahhoz, hogy az európai társadalom – különös tekintettel a polgárookra és a vállalkozásokra – ki tudja aknázni az energiahatékonyság számos előnyét.
- (3) Az Európai Tanács 2014 októberében célként tűzte ki, hogy 2030-ra 27 %-kal javuljon az energiahatékonyság; ezt az értéket 2020-ig felül kell vizsgálni, „30 %-os uniós szintet tartva szem előtt”. 2015 decemberében az Európai Parlament felszólította az Európai Bizottságot, hogy értékelje a 40 %-os energiahatékonysági cél megvalósíthatóságát is ugyanazon időkeret vonatkozásában. Ezért indokolt felülvizsgálni és ennek megfelelően módosítani az irányelvet, hogy az igazodjon a 2030-as távlati tervhez.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

- (4) A 2030-as távlati tervben nem szerepelnek nemzeti szinten kötelező célkitűzések. A kötelező 30 %-os célkitűzés formájában egyértelművé kell tenni annak szükségességét, hogy az Unió 2020-ban és 2030-ban is képes legyen megvalósítani – primerenergia-fogyasztásban és végsőenergia-fogyasztásban kifejezett – uniós szintű energiahatékonysági célkitűzéseit. Ez az uniós szintű pontosítás nem korlátozza a tagállamokat, mivel azok továbbra is szabadon állapítják meg nemzeti hozzájárulásukat, amely alapulhat a primerenergia-fogyasztáson vagy a végsőenergia-fogyasztáson, a primerenergia-megtakarításon vagy a végsőenergia-megtakarításon, illetve az energiaintenzitáson. A tagállamoknak nemzeti indikatív energiahatékonysági hozzájárulásuk megállapítása során figyelembe kell venniük, hogy az Unió 2030. évi energiafogyasztása nem haladhatja meg az 1 321 Mtoe primer energiát, illetve a 987 Mtoe végső energiát. Ez azt jelenti, hogy uniós szinten primerenergia-fogyasztás tekintetében 23 %-os, a végsőenergia-fogyasztás tekintetében pedig 17 %-os csökkenést kell elérni a 2005. évi szinthez képest. A 2030-as uniós célkitűzés megvalósítása felé tett előrehaladást indokolt rendszeresen értékelni; erről az energiaunió irányításáról szóló jogalkotási javaslat rendelkezik.
- (5) A tagállamok azon kötelezettségét, hogy hosszú távú stratégiákat dolgozzanak ki a nemzeti épületállomány felújításába történő beruházások ösztönzésére, és ezekről értesítsék a Bizottságot, ki kell venni a 2012/27/EU irányelvből és át kell emelni a 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvbe¹, amelyben jól illeszkedik a közel nulla energiaigényű épületekkel és az épületek dekarbonizációjával kapcsolatos hosszú távú tervekhez.
- (6) Tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretre, az energiamegtakarítási kötelezettséget ki kell terjeszteni a 2020 utáni időszakra. A kötelezettségvállalási időszaknak a 2020 utáni időszakra történő kiterjesztése nagyobb stabilitást teremtené a beruházók számára, és ezáltal előmozdítaná a hosszú távú beruházásokat és az olyan hosszú távú energiahatékonysági intézkedéseket, mint az épületek felújítása.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. május 19-i 2010/31/EU irányelve az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

- (7) A tagállamoknak a teljes kötelezettségi időszak során az évente értékesített energia 1,5 %-ának megfelelő „új” megtakarítással egyenértékű halmozott végfelhasználási energiamegtakarítást kell elérniük. E követelmény teljesítésére vagy a 2021. január 1. és 2030. december 31. közötti új kötelezettségi időszak során bevezetett új szakpolitikai intézkedések révén nyílna lehetőség, vagy a korábbi időszak során vagy azt megelőzően elfogadott szakpolitikai intézkedésekből származó új egyéni fellépések révén, amennyiben az energiamegtakarítást eredményező egyéni intézkedések tényleges bevezetésére az új időszakban kerül sor.
- (8) A hosszú távú energiahatékonysági intézkedések 2020 után is energiamegtakarításhoz vezetnek, de ahhoz, hogy hozzájáruljanak az Unió 2030. évi energiahatékonysági célkitűzésének eléréséhez, a 2020 utáni időszakban új megtakarítást kell eredményezniük. Ugyanakkor a 2020. december 31-e után elért energiamegtakarítás nem számítható bele a 2014. január 1-től 2020. december 31-ig terjedő időszakra előírt halmozott megtakarítás mennyiségébe.
- (9) Az új megtakarításnak az szokásos keretekhez képest többletmegtakarításnak kell lennie, tehát meghatározásakor azokat a megtakarításokat, amelyekre mindenképpen sor került volna, nem lehet figyelembe venni. A bevezetett intézkedések hatásának kiszámítása során az energiafogyasztásban bekövetkezett, kizárólag a közvetlenül az adott energiahatékonysági intézkedéshez kapcsolódó változásként mért nettó megtakarítás vehető figyelembe. A nettó megtakarítás kiszámításához a tagállamoknak meg kell állapítaniuk egy olyan alapforgatókönyvet, amely rámutat arra, hogyan alakulna a helyzet a szóban forgó szakpolitikai beavatkozás hiányában. A szakpolitikai beavatkozást az említett alapforgatókönyvhöz képest kell értékelni. A tagállamoknak figyelembe kell venniük, hogy ugyanezen időszakban más olyan szakpolitikai beavatkozásokra is sor kerülhet, amelyek hatást gyakorolhatnak az energiamegtakarításra, tehát nem minden, az értékelés tárgyát képező szakpolitikai beavatkozás bevezetése óta bekövetkezett változás tulajdonítható az adott szakpolitikai intézkedésnek. Annak biztosítása érdekében, hogy teljesüljön a lényegesség követelménye, a kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott felek tevékenységeinek ténylegesen hozzá kell járulniuk a bejelentett megtakarítás eléréséhez.

- (10) Az uniós jogszabályok végrehajtásából származó energiamegtakarítás nem vehető figyelembe, kivéve, ha az érintett intézkedés túlmutat a szóban forgó uniós jogszabályokban előírt minimumon azáltal, hogy ambiciózusabb energiahatékonysági követelményeket határoz meg nemzeti szinten, vagy az intézkedés hatékonyságának fokozása révén. Felismerve, hogy az épületfelújítás az energiamegtakarítás fokozásának egyik alapvető és hosszú távú eleme, egyértelművé kell tenni, hogy minden, a meglévő épületek felújítását előmozdító intézkedésből származó energiamegtakarítás bejelenthető, amennyiben az többletmegtakarítást képvisel azokhoz képest, amelyek a szakpolitikai intézkedés hiányában is megvalósultak volna, valamint ha a tagállam bizonyítja, hogy a kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott fél ténylegesen hozzájárult a szóban forgó intézkedésből származó, bejelentett megtakarítás eléréséhez. [...] A felújítás úgy értendő, hogy abba az épületek, azok külső térelhatárolói, valamint az épületelemek – beleértve az épületgépészeti rendszereket is – felújítása tartozik bele. Önálló egyedi berendezések felszerelése nem tekintendő rendszernek.
- (11) Az energiaunióra vonatkozó stratégiával és a minőségi jogalkotás elvével összhangban a nyomon követésre és az ellenőrzésre vonatkozó szabályoknak nagyobb jelentőséget kell tulajdonítani, beleértve a statisztikailag reprezentatív minta ellenőrzésére vonatkozó követelményt. A statisztikailag szignifikáns részre és a reprezentatív mintára történő hivatkozásokat úgy kell érteni, hogy meg kell határozni a statisztikai sokaságnak egy olyan részhalmazát (az energiatakarékosági intézkedések egy részét), amely megfelelően tükrözi a szóban forgó teljes sokaságot (valamennyi energiatakarékosági intézkedést), és így lehetővé teszi az összes intézkedés megbízhatóságára vonatkozó észszerű következtetések levonását.

- (12) Az épületek energiahatékonyságának javítását oly módon kell végrehajtani, hogy az elsősorban az energiaszegénység által érintett fogyasztók javát szolgálja. A tagállamok már most is előírhatják a kötelezett feleknek, hogy energiatakarékossági intézkedéseik az energiaszegénységhez kapcsolódó szociális célokat is tartalmazzanak, és ezt a lehetőséget most ki kell terjeszteni az alternatív intézkedésekre, valamint kötelezővé válik, miközben teljes rugalmasságot biztosít a tagállamoknak az ilyen intézkedések mérete, alkalmazási köre és tartalma tekintetében. A Szerződés 9. cikkével összhangban az Unió energiahatékonysági politikájának inkluzívnak kell lennie, és ezért az energiaszegénység által érintett fogyasztók számára is hozzáférést kell biztosítani az energiahatékonysági intézkedésekhez.
- (13) Az épületeken vagy az épületekben megújulóenergia-technológiák útján termelt energia csökkenti a felhasznált fosszilis energia mennyiségét. Az energiafogyasztás csökkentése és a megújuló forrásból származó energia felhasználása az épületekben az Unió energiafüggőségének és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentéséhez szükséges, fontos intézkedések, különös tekintettel a 2030-ra kitűzött, ambiciózus éghajlat- és energiapolitikai célokra, valamint az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Felelős Konferenciáján (COP 21) 2015 decemberében, Párizsban tett globális kötelezettségvállalásra. A 7. cikkben foglalt energiamegtakarítási kötelezettség céljából ezért a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a rájuk vonatkozó energiamegtakarítási követelmények teljesítése során figyelembe vegyék az épületeken vagy az épületekben saját használatra termelt megújuló energiából származó energiamegtakarítást.

- (14) Az Új irányvonal az energiafogyasztók számára című bizottsági közleményben meghatározott intézkedések részeként az energiaunió és a hőtechnikai stratégia összefüggésében meg kell erősíteni a fogyasztók ahhoz fűződő jogát, hogy energiafogyasztásukról kellő időben egyértelmű információkat kapjanak. Ezért a 2012/27/EU irányelv 9–11. cikkét és VII. mellékletét úgy kell módosítani, hogy azok rendelkezzenek az energiafogyasztásra vonatkozó gyakori és kibővített visszajelzésről, amennyiben az a meglévő mérőeszközöket tekintve műszakilag megvalósítható és költséghatékony. Egyértelművé kell tenni, hogy az al mérés költséghatékony volta attól függ, hogy a kapcsolódó költségek arányban vannak-e a lehetséges energiamegtakarítással. [...] Ennek az értékeléséhez figyelembe lehet venni az adott épületben tervezett egyéb konkrét intézkedések – mint például egy közlő felújítás – hatásait is. Egyértelművé kell tenni azt is, hogy a központi rendszerből biztosított fűtés, hűtés és meleg víz tekintetében a számlázásra és a számla-, illetve fogyasztási információkra vonatkozó jog azokat a fogyasztókat is megilleti, akik nem állnak közvetlen, egyéni szerződéses kapcsolatban az energiaszolgáltatóval. A „végső fogyasztó” fogalom meghatározása értelmezhető úgy, hogy az csak azokat a természetes vagy jogi személyeket foglalja magában, akik az energiaszolgáltatóval kötött közvetlen, egyéni szerződés alapján vásárolnak energiát. Ezért e rendelkezések céljára célszerű bevezetni a „végső felhasználó” kifejezést, amely a fogyasztók szélesebb csoportjára vonatkozik. A „végső felhasználó” fogalmának a saját használatra fűtést, hűtést vagy meleg vizet vásárló végső fogyasztók mellett ki kell terjednie az olyan többlakásos és több célra használt épületek önálló rendeltetési egységeinek lakóira, amelyekben az ilyen egységek energiaszükségletét központi rendszerből biztosítják és ahol a lakóknak nincs közvetlen vagy egyéni szerződése az energiaszolgáltatóval. Az „almérés” fogalma az ilyen épületek egyes egységeiben történő fogyasztásmérést jelenti. 2020. január 1-jéig az újonnan telepített hőfogyasztásmérőknek és fűtési költségmegosztóknak távolról is leolvashatóknak kell lenniük a fogyasztási információk költséghatékony és gyakori rendelkezésre bocsátásának biztosítása érdekében. Az új 9a. cikk csak a központi rendszerből biztosított fűtésre, hűtésre és meleg vízre alkalmazandó. A tagállamok szabadon eldönthetik, hogy a mobil mérőóra-leolvasási technológiák távolról is leolvashatónak tekintendők-e. A távolról is leolvasható eszközök esetén a leolvasáshoz nincsen szükség hozzáférésre az egyes lakásokhoz vagy egységekhez.

- (14a) A hőenergia egyedi fogyasztása elszámolása átláthatóságának biztosítása és ezáltal az al mérés megvalósításának elősegítése érdekében a tagállamoknak közzé kell tenniük a többlakásos vagy több célra használt épületek fűtési, hűtési vagy melegvíz-ellátási költségeinek elosztására vonatkozóan alkalmazandó valamennyi nemzeti szabályt. Az átláthatóság mellett a tagállamok esetleg fontolóra vehetik arra irányuló intézkedések meghozatalát, hogy erősítsék a versenyt az al mérési szolgáltatások nyújtása terén, elősegítve ezáltal azt, hogy a végső felhasználók költségei észszerűek legyenek.
- (15) A 2012/27/EU irányelv 15. cikkének az energiaátalakításra, -szállításra és -elosztásra vonatkozó egyes rendelkezéseit hatályon kívül kell helyezni. A közösségi vívmányok felülvizsgálata az energiaügy területén azzal járhat, hogy a különböző, energiával kapcsolatos jogi aktusok értelmében a tagállami kötelezettségek eltérő szerkezetűek lesznek. Ez az átalakítás nem érintheti a tagállamok azon kötelezettségét, hogy megfeleljenek a 2012/27/EU irányelv lényeges követelményeinek, amelyeket más jogi aktusok egészben vagy részben újra bevezethetnek.
- (16) Tekintettel a villamosenergia-termelési ágazatban megfigyelhető műszaki haladásra és a megújuló energiaforrások egyre nagyobb arányára, a kWh-ban kifejezett villamosenergia-megtakarítások esetében alkalmazott alapértelmezett együtthatót felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy tükrözze a villamos energiára alkalmazandó primerenergia-együttható tekintetében bekövetkezett változásokat. A villamos energia vonatkozásában a primerenergia-együttható kiszámítása éves átlagértékeken alapul. A fizikai energiatartalom-módszert a nukleáris alapú villamosenergia- és hőtermelés esetében használják, a technikai átalakítási hatásfokok módszerét pedig a fosszilis tüzelőanyagból vagy biomasszából történő villamosenergia- és hőtermelés esetében. Az éghetetlen megújuló energiaforrások esetében alkalmazott módszer alapja a teljes primer energián alapuló megközelítésből nyert közvetlen egyenérték. A kapcsolt energiatermelésből (CHP) származó villamos energia primerenergia-arányának kiszámítása a 2012/27/EU irányelv II. mellékletében meghatározott módszer alapján történik. Ennek során nem marginális, hanem átlagos piaci pozíció kerül figyelembevételre. A feltételezett átalakítási hatásfokok a következők: az éghetetlen megújuló energiaforrások esetében 100 %, a geotermikus erőművek esetében 10 %, az atomerőművek esetében pedig 33 %. A kapcsolt energiatermelés teljes hatékonyságának kiszámítása a legfrissebb Eurostat-adatok alapján történik. A rendszerhatárok tekintetében a primerenergia-együttható valamennyi energiaforrás esetében 1. A számítások alapja a PRIMES modell referencia-forгатókönyvének legújabb változata. A primerenergia-együttható értéke a 2020. évre vonatkozó előrejelzésen alapul. Az elemzés az EU tagállamaira és Norvégiára terjed ki. Norvégia esetében az adatkészlet az ENTSO-E adatokon alapul.

- (17) Annak biztosítása érdekében, hogy mód legyen az irányelv mellékleteinek és a 14. cikk (10) bekezdésében említett egységes hatásfok-referenciaértékeknek aktualizálására, a Bizottság felhatalmazását meg kell hosszabbítani.
- (18) Annak érdekében, hogy lehetőség nyíljon a 2012/27/EU irányelv eredményességének értékelésére, be kell vezetni azt a követelményt, amelynek értelmében az irányelv általános felülvizsgálatát 2024. február 28-ig el kell végezni, és erről jelentést kell tenni az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (19) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával¹ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely részletesen ismerteti az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt.
- (20) A 2012/27/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

¹ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

1. cikk

A 2012/27/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ez az irányelv egy intézkedésekből álló közös keretrendszert hoz létre az energiahatékonyságnak az Unió egészében történő előmozdítására annak érdekében, hogy az Unió 2020-ig elérendő 20 %-os kiemelt energiahatékonysági célkitűzése és 2030-ig elérendő **30 %-os [...] [indikatív]** kiemelt energiahatékonysági célkitűzése teljesüljön, valamint megteremti annak lehetőségét, hogy az említett időpontokat követően további előrelépést lehessen elérni az energiahatékonyság terén. Ez az irányelv szabályokat állapít meg az energiaellátás és -felhasználás hatékonysága előtt álló energiapiaci akadályok és piaci hiányosságok megszüntetésére, valamint 2020-ig, illetve 2030-ig teljesítendő indikatív nemzeti energiahatékonysági célkitűzések és hozzájárulások megállapítását írja elő.”

2. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

Energiahatékonysági célkitűzések

(1) Minden tagállam megállapít egy 2020-ra vonatkozó indikatív nemzeti energiahatékonysági célkitűzést, amely alapulhat a primerenergia-felhasználáson vagy a végsőenergia-felhasználáson, a primerenergia-megtakarításon vagy a végsőenergia-megtakarításon, illetve az energiaintenzitáson. A tagállamok a 24. cikk (1) bekezdésével és a XIV. melléklet 1. részével összhangban bejelentik a Bizottságnak az említett célkitűzéseket. Ennek során a célkitűzéseket a 2020-ra várható primerenergia-fogyasztás és végsőenergia-fogyasztás abszolút szintjében is meg kell határozniuk, valamint meg kell magyarázniuk, hogyan, mely adatok felhasználásával számították ki ezt az értéket.

E célkitűzések megállapítása során a tagállamoknak figyelembe kell venniük a következőket:

- a) az Unió 2020. évi energiafogyasztása nem haladhatja meg az 1 483 Mtoe primer energiát vagy az 1 086 Mtoe végső energiát;
- b) az ezen irányelvben előírt intézkedéseket;

- c) a 2006/32/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott nemzeti energiamegtakarítási célkitűzések érdekében hozott intézkedéseket; és
- d) az egyéb olyan intézkedéseket, amelyek a tagállamokban vagy uniós szinten az energiahatékonyságot célozzák.

Az említett célkitűzések meghatározása során a tagállamok figyelembe vehetik a primerenergia-fogyasztást befolyásoló olyan nemzeti tényezőket is, mint:

- a) a fennmaradó költséghatékony energiamegtakarítási potenciál;
- b) a GDP alakulása és változásának előrejelzése;
- c) az energiaiimport és az energiaexport változásai;
- d) fejlemények az egyes megújulóenergia-források, a nukleáris energia, a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás területén; valamint
- e) a korai intézkedés.

(2) A Bizottság 2014. június 30-ig értékeli az elért haladást, és felméri, hogy az Unió várhatóan eléri-e azt, hogy energiafogyasztása ne haladja meg az 1 483 Mtoe primer energiát, illetve az 1 086 Mtoe végső energiát 2020-ban.

(3) A (2) bekezdésben említett felülvizsgálat elkészítésekor a Bizottság:

- a) összeadja a tagállamok által bejelentett indikatív nemzeti energiahatékonysági célkitűzéseket;
- b) értékeli, hogy az említett célkitűzések összege megbízható jelzésnek minősíthető-e arra vonatkozóan, hogy az Unió egésze megfelelő ütemben halad-e, figyelembe véve a 24. cikk (1) bekezdésének megfelelően elkészített első éves jelentés értékelését, és a 24. cikk (2) bekezdésének megfelelően elkészített nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek értékelését;

- c) figyelembe veszi a következő forrásokból származó kiegészítő elemzéseket:
- i. uniós szinten az abszolút energiafogyasztásnak a gazdasági tevékenység függvényében történő alakulása, ezen belül az energiaellátás hatékonysága terén elért eredmények azon tagállamokban, amelyek nemzeti indikatív célkitűzéseiket a végsőenergia-fogyasztásra vagy a végsőenergia-megtakarításra alapozták, ideértve ezen tagállamoknak az ezen irányelv III. fejezetében foglaltaknak való megfelelésének köszönhetően elért eredményeit;
 - ii. az uniós szintű energiafogyasztásban várható jövőbeli trendekkel kapcsolatos modellszámítások eredményei.
- d) összehasonlítja az a)–c) pont szerinti eredményeket az energiafogyasztás azon mennyiségével, amelyre szükség lenne ahhoz, hogy az energiafogyasztás 2020-ban ne haladja meg az 1 483 Mtoe primer energiát, illetve az 1 086 Mtoe végső energiát.

(3a) A Bizottság 2022. október 31-ig értékeli, hogy az Unió elérte-e a 2020-ra vonatkozó kiemelt célkitűzéseket.

(4) [Az energiaunió irányításáról szóló] (EU) XX/20XX rendelet [4.] és [6.] cikkének megfelelően valamennyi tagállam megállapítja nemzeti indikatív energiahatékonysági hozzájárulását az Uniónak az 1. cikk (1) bekezdésében említett, 2030-ig elérendő célkitűzése érdekében. A szóban forgó hozzájárulások megállapítása során a tagállamoknak figyelembe kell venniük, hogy az Unió 2030. évi energiafogyasztása nem haladhatja meg az 1 321 Mtoe primer energiát, illetve a 987 Mtoe végső energiát. [Az energiaunió irányításáról szóló] (EU) XX/20XX rendelet [3.] és [7]–[11.] cikkében foglalt eljárásnak megfelelően a tagállamok integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveik keretében értesítik a Bizottságot az említett hozzájárulásokról.”

3. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

Energiamegtakarítási kötelezettség

(1) A tagállamok legalább az alábbiakkal egyenértékű halmozott végfelhasználói energiamegtakarítást érnek el:

- a) 2014. január 1-jétől 2020. december 31-ig minden évben a végső fogyasztók számára évente értékesített energiavolumen 1,5 %-ának megfelelő új megtakarítás a 2013. január 1-jét megelőző legutóbbi hároméves időszak átlagában;
- b) minden évben
 - 2021. január 1-jétől [...] **2025.** december 31-ig a végső fogyasztók számára évente értékesített energiavolumen 1,5 %-ának megfelelő új megtakarítás a [...] **2019.** január 1-jét megelőző legutóbbi hároméves időszak átlagában;
 - **2026. január 1-jétől 2030. december 31-ig a végső fogyasztók számára évente értékesített energiavolumen 1,0 %-ának megfelelő új megtakarítás a 2019. január 1-jét megelőző legutóbbi hároméves időszak átlagában.**

A b) pont alkalmazásában, valamint a (2) és (3) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok az olyan energiamegtakarítást számíthatják be, amelyek olyan **– 2020. december 31. után, vagy azt megelőzően bevezetett** – szakpolitikai intézkedésekből származnak, amelyek

[...] olyan új egyéni fellépéseket eredményeznek, amelyek 2020. december 31. után kerülnek megvalósításra. [...]

[...] [...]

E számításokból részben vagy teljesen kihagyható a közlekedésben felhasznált, értékesített energiavolumen.

A tagállamok döntenek el, hogy az új megtakarítás kiszámított mennyiségét hogyan osztják el az a) és b) pontban említett időszakokon belül, feltéve hogy az egyes időszakok végéig sikerült elérni az előírt teljes halmozott megtakarítást.

(2) A (3) bekezdésre is figyelemmel minden egyes tagállam:

- a) elvégezheti az (1) bekezdés a) pontjában előírt számítást 2014-ben és 2015-ben az 1 %-os értéket alkalmazva; 2016-ban és 2017-ben az 1,25 %-os értéket alkalmazva; 2018-ban, 2019-ben és 2020-ban pedig az 1,5 %-os értéket alkalmazva;
- b) kizárhatja a számításból annak az értékesített energiavolumennek egy részét vagy egészét, amelyet a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt ipari tevékenységek során használtak fel;
- c) lehetővé teheti az energiaátalakítási, -szállítási és -elosztási ágazatban – ezen belül a hatékony távfűtési/távhűtési infrastruktúra terén – a 14. cikk (4) bekezdésében, a 14. cikk (5) bekezdésének b) pontjában, valamint a 15. cikk (1)–(6) és (9) bekezdésében meghatározott követelmények végrehajtásának eredményeként elért energiamegtakarításnak az (1) bekezdés alapján előírt energiamegtakarítás mennyiségébe történő beszámítását;
- d) beszámíthatja a 2008. december 31. óta újonnan végrehajtott és 2020-ban és azt követően még hatással bíró egyéni fellépésekből származó, mérhető, ellenőrizhető energiamegtakarítást az (1) bekezdésben említett energiamegtakarítás mennyiségébe;

(3) A (2) bekezdés szerint kiválasztott lehetőségek együttesen nem haladhatják meg az (1) bekezdésben említett energiamegtakarítás 25 %-át. Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett időszakok tekintetében a tagállamok külön alkalmazzák a kiválasztott lehetőségeket és külön számítják ki azok hatását a következők szerint:

- a) az (1) bekezdés a) pontjában említett időszakra előírt energiamegtakarítás mennyiségének kiszámítása során a tagállamok a (2) bekezdés a), b), c) és d) pontját alkalmazhatják;

- b) az (1) bekezdés b) pontjában említett időszakra előírt energiamegtakarítás mennyiségének kiszámítása során a tagállamok a (2) bekezdés b), c) és d) pontját alkalmazhatják, amennyiben a d) pont szerinti egyéni fellépéseknek 2020. december 31-ét követően is ellenőrizhető és mérhető hatásuk van.
- (4) A 2020. december 31. után elért energiamegtakarítás nem számítható bele a 2014. január 1-től 2020. december 31-ig terjedő időszakra előírt halmozott megtakarítás mennyiségébe.
- (4a) A 2014. január 1-től 2020. december 31-ig előírt halmozott energiamegtakarítás összegét túllépő tagállamok a többletmegtakarításokat beszámíthatják a 2030. december 31-ig terjedő időszakra előírt halmozott energiamegtakarítások összegébe.
- (4b) A tagállamok engedélyezhetik a kötelezett feleknek, hogy az egy adott évben elért megtakarítást a négy megelőző vagy a három következő évben elért megtakarításként vegyék figyelembe, amennyiben ez az időszak nem nyúlik túl az (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségi időszakokon.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a 7a. és 7b. cikkben, valamint a 20. cikk (6) bekezdésében említett szakpolitikai intézkedések révén elért megtakarítások kiszámítása az V. mellékletnek megfelelően történjen.
- (6) Az (1) bekezdésben előírt mennyiségű energiamegtakarítást a tagállamok vagy a 7a. cikkben említett energiahatékonysági kötelezettségi rendszer létrehozása révén, vagy a 7b. cikkben említett alternatív intézkedések révén érik el. A tagállamok az energiahatékonysági kötelezettségi rendszereket kombinálhatják az alternatív szakpolitikai intézkedésekkel.
- (6a) A 7. és 7a. cikkben említett szakpolitikai intézkedések kidolgozásakor a tagállamok figyelembe veszik, hogy a tagállamok által meghatározott feltételekkel összhangban enyhíteni kell az energiaszegénységet, figyelembe véve az e területen meglévő gyakorlataikat is¹;

¹ A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló [XXXX] irányelvről folyó megbeszélések eredményének függvényében az irányelv 29. cikkére történő keresztthivatkozás illeszthető be.

(7) A tagállamoknak bizonyítaniuk kell, hogy amennyiben átfedés van a szakpolitikai intézkedések vagy az egyéni fellépések hatása között, az energiamegtakarítást nem számítják duplán.

(8) A Bizottság 2024. június 30-ig értékeli a 3. cikk (4) bekezdésében meghatározott kiemelt célkitűzések teljesítése terén elért eredményeket és azt, hogy ezen értékelés fényében az (1) bekezdés b) pontjának **második francia bekezdésében** megállapított értéket [...] **1,5 %-ra kell-e növelni** a 2026–2030-as időszak tekintetében. A Bizottság szükség esetén e célból jogalkotási javaslatot nyújt be.”

4. A szöveg a következő 7a. és 7b. cikkel egészül ki:

„7a. cikk

Energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek

(1) Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy a 7. cikk (1) bekezdésében előírt mennyiségű megtakarítás elérésére vonatkozó kötelezettségüket energiahatékonysági kötelezettségi rendszer révén teljesítik, biztosítják, hogy a (2) bekezdésben említett, egy adott tagállam területén működő kötelezett felek a 7. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül teljesítsék a 7. cikk (1) bekezdésében meghatározott halmozott végfelhasználási energiamegtakarítási követelményt.

(2) A tagállamok objektív és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján kötelezett feleket jelölnek ki a területükön üzemelő energiaelosztók és/vagy kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozások közül, és ennek során figyelembe vehetik a területükön működő közlekedési célú üzemanyagelosztókat és a kiskereskedelmi közlekedésiüzemanyag-értékesítőket is. A kötelezettség teljesítéséhez szükséges energiamegtakarítás mennyiségét a 7. cikk (1) bekezdése szerinti számítástól függetlenül a tagállamok által kijelölt kötelezett felek a végső fogyasztók körében, illetve, ha a tagállamok úgy döntenek, az (5) bekezdés b) pontjában foglaltak szerint a harmadik felektől származó tanúsított energiamegtakarításon keresztül érik el.

(3) A tagállamok az egyes kötelezett felektől elvárt energiamegtakarítás mennyiségét végsőenergia-fogyasztásként vagy primerenergia-fogyasztásként fejezik ki. A kötelezett felek által megvalósított állítólagos megtakarítások kiszámításához is az elvárt energiamegtakarítás mennyiségének kifejezéséhez választott módszert kell használni. A IV. mellékletben megállapított átváltási tényezőket kell alkalmazni.

(4) A tagállamok olyan mérési, irányítási és ellenőrzési rendszereket vezetnek be, amelyek keretében a kötelezett felek által megvalósított energiahatékonyság-javító intézkedéseknek legalább egy statisztikailag jelentős részét és reprezentatív mintáját ellenőrzik. Ezt a mérést, irányítást és ellenőrzést a kötelezett felektől függetlenül kell lefolytatni.

(5) Az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer keretén belül a tagállamok:

a) [törölve]

b) engedélyezhetik a kötelezett felek számára, hogy a kötelezettségük terhére elszámolják azt a tanúsított energiamegtakarítást, amelyet energiahatékonysági szolgáltatók vagy más harmadik felek értek el, beleértve azt is, amikor a kötelezett felek más, az állam által jóváhagyott szerveken vagy állami hatóságokon keresztül támogatnak intézkedéseket, ami adott esetben formális partnerségek kialakítását is jelentheti és kombinálható egyéb finanszírozási forrásokkal. Amennyiben a tagállamok ezt engedélyezik, biztosítaniuk kell egy egyértelmű, átlátható és minden piaci szereplő számára nyitott, a tanúsítás költségeinek minimalizálására törekvő jóváhagyási folyamat alkalmazását.

(6) A tagállamok évente egyszer közzéteszik a rendszer keretében az egyes kötelezett felek, vagy a kötelezett felek egyes alkategóriái által elért energiamegtakarítás mértékét, valamint az összesített adatokat.

7b. cikk

Alternatív szakpolitikai intézkedések

(1) Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy a 7. cikk (1) bekezdésében előírt megtakarítás elérésére vonatkozó kötelezettségüket alternatív szakpolitikai intézkedések révén teljesítik, biztosítaniuk kell, hogy a 7. cikk (1) bekezdésében előírt energiamegtakarítást a végső fogyasztók körében ériék el.

(2) [törölve]

(3) Az adózási intézkedésekhez kapcsolódóktól eltérő minden intézkedés tekintetében a tagállamok olyan mérési, irányítási és ellenőrzési rendszereket vezetnek be, amelyek keretében ellenőrzik a részt vevő vagy megbízott felek által megvalósított energiahatékonyság-javító intézkedéseknek legalább egy statisztikailag szignifikáns részét és reprezentatív mintáját. Ezt a mérést, irányítást és ellenőrzést a részt vevő vagy megbízott felektől függetlenül kell lefolytatni.”

5. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A gázfogyasztás mérése”;

b) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy a földgáz végső fogyasztóit – amennyiben az műszakilag lehetséges, pénzügyileg észszerű és az energiamegtakarítási potenciállal arányos mértékű – ellássák olyan versenyképes árú, egyedi fogyasztásmérőkkel, amelyek pontosan tükrözik a végső fogyasztó tényleges energiafogyasztását, és amelyek információkat szolgáltatnak a tényleges felhasználási időszakról.”;

c) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető mondat helyébe az alábbi szöveg lép:

„Ahol és amilyen mértékben a tagállamok bevezetik a földgáz tekintetében az intelligens mérési rendszereket és az intelligens fogyasztásmérőket a 2009/73/EK irányelvvel összhangban.”;

ii. a c) és a d) pontot el kell hagyni;

d) a (3) bekezdést el kell hagyni.

6. A szöveg a következő 9a., 9b. és 9c. cikkel egészül ki:

„9a. cikk

A fűtésre, a hűtésre és a háztartási meleg vízre vonatkozó fogyasztásmérés

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a távfűtés, a távhűtés, valamint a háztartási meleg víz végső fogyasztóit a tényleges energiafogyasztást pontosan tükröző, versenyképes árú fogyasztásmérőkkel lássák el.

Amennyiben az épület fűtését, hűtését vagy melegvíz-ellátását egy több épületet kiszolgáló központi rendszerből vagy távfűtési/távhűtési hálózatról biztosítják, a hőcserélőnél vagy a csatlakozási pontnál fogyasztásmérőt kell felszerelni.

9b. cikk

A fűtésre, a hűtésre és a háztartási meleg vízre vonatkozó almérés és költségmegosztás

(1) Az olyan többlakásos épületekben és több célra használt épületekben, amelyekben a fűtést vagy a hűtést központi rendszeren keresztül vagy távfűtési és -hűtési rendszerről biztosítják, egyedi fogyasztásmérőket kell felszerelni a fűtés-, hűtés- vagy melegvíz-fogyasztás minden egyes önálló rendeltetési egységben történő mérésére, amennyiben ez műszakilag megvalósítható és a lehetséges energiamegtakarításhoz viszonyított arányosság tekintetében költséghatékony.

Amennyiben az egyedi fogyasztásmérők használata műszakilag nem megvalósítható, vagy a hőfogyasztás minden egyes önálló rendeltetési egységben történő mérése nem költséghatékony, a hőfogyasztás mérésére az egyes radiátorokra egyedi fűtési költségmegosztókat kell szerelni, kivéve ha a szóban forgó tagállam bizonyítja, hogy a fűtési költségmegosztók felszerelése nem lenne költséghatékony. Ezekben az esetekben a hőfogyasztás mérésére alternatív költséghatékony módszereket is figyelembe lehet venni. Minden tagállam egyértelműen meghatározza és közzéteszi azokat az általános kritériumokat, módszertanokat és/vagy eljárásokat, amelyekkel megállapítható, hogy egy adott megoldás nem költséghatékony vagy műszakilag nem megvalósítható.

(2) Új többlakásos épületekben, vagy több célra használt új épületek lakásoknak otthont adó részében az (1) bekezdéstől eltérve egyedi fogyasztásmérőket kell felszerelni a melegvíz-fogyasztás mérésére, amennyiben az említett épületek vagy épületrészek melegvíz-ellátását központi fűtési rendszer vagy távfűtési rendszer biztosítja.

(3) A távfűtési/távhűtési hálózatról ellátott többlakásos épületek és több célra használt épületek esetében, vagy ahol az ilyen épületekre saját központi fűtő- vagy hűtőrendszerek jellemzők, az egyedi fogyasztás elszámolásának átláthatósága és pontossága érdekében a tagállamok átlátható módon közzétesznek minden olyan nemzeti szabályt, ami az említett épületek fűtési és hűtési célú energiafogyasztással, valamint melegvíz-fogyasztással kapcsolatos költségeinek megosztására vonatkozik. Adott esetben e szabályoknak iránymutatásokat kell tartalmazniuk az alábbiakra használt hő és/vagy meleg víz költségei megosztásának módjáról:

- a) háztartási célú meleg víz;
- b) az épületgépészeti berendezésből sugárzott és közös használatú helyiségek fűtésére felhasznált hő (amennyiben a lépcsőházakban és folyosókon radiátorok működnek);
- c) lakások fűtése.

9c. cikk

A távolról való leolvashatóságra vonatkozó követelmény

(1) A 9a. és 9b. cikk alkalmazásában a 2020. január 1-jétől kezdődően [illetve az átültetés napjától kezdődően, amennyiben ez az időpont a későbbi] felszerelt fogyasztásmérő és fűtési költségmegosztó készülékeknek távolról leolvashatónak kell lenniük. A 9b. cikk (1) bekezdésének első és második albekezdésében foglalt, a műszaki megvalósíthatóságra és a költséghatékonyságra vonatkozó feltételek ebben az esetben is alkalmazandók.

(2) A már felszerelt, de távolról nem leolvasható fogyasztásmérőket és fűtési költségmegosztókat xxxx-ig [tíz évvel ezen irányelv hatálybalépését követően] el kell látni ezzel a funkcióval, vagy távolról is leolvasható készülékekre kell cserélni, kivéve ha a szóban forgó tagállam bizonyítja, hogy ez nem költséghatékony megoldás.”

7. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A gázfogyasztásra vonatkozó számlainformációk”;

b) az (1) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben a végső fogyasztók nem rendelkeznek a 2009/73/EK irányelv szerinti intelligens fogyasztásmérőkkel, a tagállamok – amennyiben ez műszakilag megvalósítható és gazdasági szempontból indokolt – 2014. december 31-ig gondoskodnak arról, hogy a VII. melléklet 1.1. pontjának megfelelően a számlázási adatok pontosak legyenek, és a tényleges gázfogyasztáson alapuljanak.”;

c) a (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép: ”

„A 2009/73/EK irányelvnek megfelelően üzembe helyezett fogyasztásmérőknek lehetővé kell tenniük a tényleges fogyasztáson alapuló pontos számlainformációkat. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a végső fogyasztók könnyen hozzá tudjanak férni azokhoz a kiegészítő információkhoz, amelyek segítségével részletesen ellenőrizhetik saját múltbeli fogyasztásukat.”

8. A szöveg a következő 10a. cikkel egészül ki:

„10a. cikk

A fűtésre, a hűtésre és a háztartási meleg vízre vonatkozó fogyasztási és számlainformációk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben fogyasztásmérők vagy fűtési költségmegosztók vannak felszerelve, a fogyasztási és számlainformációk a VIIa. melléklet 1. és 2. pontjának megfelelően pontosak legyenek és a tényleges fogyasztáson vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuljanak minden végső felhasználó esetében, azaz minden olyan természetes vagy jogi személy esetében, aki saját használatra fűtést, hűtést vagy meleg vizet vásárol, továbbá minden olyan természetes vagy jogi személy esetében, aki egy olyan különálló épületet, vagy egy olyan többlakásos vagy több célra használt épület egy adott részét használja, amelynek fűtését, hűtését vagy melegvíz-ellátását központi rendszer biztosítja, és akinek nincs közvetlen vagy egyéni szerződése az energiaszolgáltatóval.

A 9b. cikk szerinti, fűtési költségmegosztón alapuló, almérővel mért fogyasztás esetét kivéve, és amennyiben egy tagállam úgy rendelkezik, ennek a kötelezettségnek eleget lehet tenni a végső felhasználó által végzett rendszeres leolvasáson alapuló rendszerrel is, amelynek keretében a végső fogyasztó vagy végső felhasználó a mérőberendezés állását bejelenti az energiaszolgáltatónak. A számla csak abban az esetben alapulhat becsült fogyasztáson vagy tüntethet fel általányösszeget, ha a végső fogyasztó vagy végső felhasználó az adott számlázási időszakra nem jelentette be a mérőberendezés állását.

A tagállamok határoznak arról, hogy az (1) bekezdésben említett információkat kinek kell eljuttatnia azon végső felhasználók számára, akiknek nincs közvetlen vagy egyéni szerződése az energiaszolgáltatóval.

(2) A tagállamok:

- a) előírják, hogy ha rendelkezésre állnak a végső felhasználó energiaszámláival és múltbeli fogyasztásával kapcsolatos információk vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékek, akkor azokat a végső felhasználó kérésére hozzáférhetővé kell tenni az általa kijelölt energiahatékonysági szolgáltató számára;
- b) biztosítják, hogy a végső fogyasztónak legyen lehetősége az elektronikus számlainformációkat és számlázást választani, és hogy kérésére világos és könnyen érthető magyarázatot kapjon a számla kiállításának módjáról, különösen ha a számla nem a tényleges fogyasztáson alapul;
- c) biztosítják, hogy valamennyi végső felhasználó a tényleges fogyasztáson vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuló számlához csatolva megkapja a VII. melléklet 3. pontja szerinti információkat;
- d) előírhatják azt is, hogy a végső fogyasztó kérésére a számlainformációk rendelkezésre bocsátása ne minősüljön fizetési kérelemnek. Ezekben az esetekben a tagállamok biztosítják, hogy a tényleges kifizetések teljesítésére rugalmas feltételek álljanak rendelkezésre.”

9. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A gázfogyasztásra vonatkozó mérési és számlainformációkhoz való hozzáférés költségei”;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni.

10. A szöveg a következő 11a. cikkel egészül ki:

„11a. cikk

A fűtésre, a hűtésre és a háztartási meleg vízre vonatkozó mérési, fogyasztási és számlainformációkhoz való hozzáférés költsége

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a végső felhasználók térítésmentesen kapják meg az energiafogyasztáshoz kapcsolódó számláikat és a számlainformációkat, és a fogyasztási adatokhoz is megfelelő módon és térítésmentesen férhessenek hozzá.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a többlakásos épületekben és a több célra használt épületekben a 9b. cikk szerinti egyedi fűtési, hűtési és melegvíz-fogyasztásra vonatkozó számlainformációk költségeinek megosztását nonprofit alapon kell végezni. Ha ezzel a feladattal harmadik felet – például szolgáltatót vagy helyi energiaszolgáltatót – bíznak meg, az ilyen épületekben a tényleges fogyasztás méréséből, felosztásából és elszámolásából fakadó költségeket a végső felhasználókra lehet hárítani, amennyiben a szóban forgó költségek észszerűek.”;

(3) A (2) bekezdésben említett almérési szolgáltatások észszerű költségének biztosítása érdekében a tagállamok ösztönözhetik a versenyt az ágazatban olyan megfelelő intézkedések meghozatalával, mint például pályázati eljárások alkalmazásának és/vagy a szolgáltatóváltást megkönnyítő interoperábilis eszközök használatának az ajánlása vagy más módon történő népszerűsítése.”;

11. a 15. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első és a második albekezdést el kell hagyni;

ii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A szállításrendszer-üzemeltetőknek és az elosztórendszer-üzemeltetőknek meg kell felelniük a XII. mellékletben foglalt követelményeknek.”;

b) a (8) bekezdést el kell hagyni;

11a. a 20. cikk (6) bekezdésében a 7. cikk (1) bekezdésére való hivatkozást a 7a. cikkre való hivatkozásra kell módosítani;

12. a 23. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság 22. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2017. december 4-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazás gyakorlásáról. Amennyiben sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel kifogást a meghosszabbítással szemben legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok letelte előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.”;

b) a cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.”;

c) a (4) és (5) bekezdés számozása (5) és (6) bekezdésre változik.

13. A 24. cikk a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) A Bizottság legkésőbb 2024. február 28-ig, azt követően pedig évente értékeli ezt az irányelvet, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentésben különösen megvizsgálja, hogy módosítani kell-e a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott végső határidőt, és hogy ki kell-e igazítani 2030 után az 5. cikkben meghatározott követelményeket és alternatív megközelítést. E jelentéssel együtt adott esetben további intézkedésekre irányuló javaslatokat is be kell nyújtani.”

14. A mellékletek ezen irányelv mellékletének megfelelően módosulnak.

2. cikk

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb XXXX-ig [*Please insert the date 24 months following the date of entry into force*] megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló EURÓPAI
PARLAMENTI ÉS TANÁCSI IRÁNYELVjavaslathoz

MELLÉKLET

1. A IV. és az V. melléklet a következőképpen módosul:
 - a) a IV. mellékletben található 3. lábjegyzet helyébe a következő szöveg lép: „3. Akkor alkalmazandó, ha az energiamegtakarítást a primer energia viszonylatában számítják ki a végsőenergia-fogyasztáson alapuló, alulról építkező módszer alkalmazásával. A kWh-ban kifejezett villamosenergia-megtakarítás esetében a tagállamok alapértelmezett 2,0-es együtthatót alkalmazhatnak. A tagállamok alkalmazhatnak eltérő együtthatót, amennyiben azt meg tudják indokolni.”;
 - b) az V. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„V. melléklet

Gyakori módszerek és elvek a 7. cikk (1) és (2) bekezdése, a 7a. és a 7b. cikk, valamint a 20. cikk (6) bekezdése szerinti energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek vagy más szakpolitikai intézkedések hatásának kiszámításához

1. Módszerek az adózási intézkedésekből származóktól eltérő energiamegtakarításnak a 7. cikk (1) és (2) bekezdése, a 7a. és a 7b. cikk, valamint a 20. cikk (6) bekezdése szerinti kiszámításához.

A kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott felek vagy a végrehajtó állami hatóságok az energiamegtakarítás kiszámításához az alábbi módszereket alkalmazhatják:

- a) várható energiamegtakarítás, hasonló létesítményekben végrehajtott korábbi, függetlenül ellenőrzött energiafejlesztések eredményeire tett hivatkozással. Az általános megközelítés »előzetes« megközelítésnek minősül;

- b) mért megtakarítás, amikor az intézkedés vagy intézkedéscsomag megvalósítása nyomán elért megtakarítást úgy határozzák meg, hogy rögzítik az energiafelhasználás tényleges csökkenését, kellően figyelembe véve olyan, a fogyasztást befolyásoló tényezőket, mint az addicionalitás, a kihasználtság, a termelési szintek és az időjárás. Az általános megközelítés »utólagos« megközelítésnek minősül;
 - c) nagyságrendi megtakarítás, amikor a megtakarítások műszaki becslését alkalmazzák. Ez a megközelítés kizárólag akkor alkalmazható, amikor nehéz vagy aránytalanul költséges megbízható mért adatokat megállapítani. Ilyen eset például egy attól eltérő kWh teljesítményű kompresszor vagy elektromos motor cseréje, mint amellyel kapcsolatban független megtakarítási adatokat mértek, vagy ha a szóban forgó becsléseket nemzeti szinten meghatározott módszertanok és referenciaértékek alapján végezték olyan, megfelelő képesítéssel vagy akkreditációval rendelkező szakértők, akik függetlenek az érintett kötelezett, részt vevő vagy megbízott felektől;
 - d) felmérésen alapuló megtakarítás, amikor a fogyasztóknak a tanácsokra, tájékoztató kampányokra, címkézési vagy tanúsítási rendszerekre vagy az okos mérésre adott reakcióit mérik fel. Ez a megközelítés csak a fogyasztói magatartás változásából fakadó megtakarítások esetében alkalmazható.
2. Az energiahatékonysági intézkedéshez fűződő, a 7. cikk (1) és (2) bekezdése, a 7a. és a 7b. cikk, valamint a 20. cikk (6) bekezdése szerinti energiamegtakarítás megállapításakor a következő elvek alkalmazandók:
- a) a megtakarításról bizonyítani kell, hogy többletmegtakarítás ahhoz képest, amelyre mindenképpen sor került volna, függetlenül a kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott felek és/vagy a végrehajtó hatóságok tevékenységétől. Annak meghatározásához, hogy mely megtakarítások jelenthetők be többletmegtakarításként, a tagállamok figyelembe veszik, hogy a szóban forgó szakpolitikai intézkedés hiányában hogyan alakulna az energiafogyasztás és -kereslet;

- b) a kötelező erejű uniós jogszabályok végrehajtásából származó megtakarítások olyan megtakarításnak tekintendők, amelyekre mindenképpen sor került volna, ezért nem jelenthetők be a 7. cikk (1) bekezdése szerint. [...] **Ettől eltérően a meglévő épületek felújításához kapcsolódó megtakarítások bejelenthetők a 7. cikk (1) bekezdése szerint, amennyiben biztosított a 3. pont h) alpontjában említett lényegességi kritérium teljesülése. Az új épületekre vonatkozóan a 2010/31/EU irányelv átültetése előtt kidolgozott nemzeti minimumkövetelmények bevezetéséből származó megtakarítások bejelenthetők a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint,** amennyiben biztosított a 3. pont h) alpontjában említett lényegességi kritérium teljesülése.
- c) megtakarítások csak akkor írhatók jóvá, ha azok meghaladják az alábbi szinteket:
- i. a 443/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹, illetve az 510/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet² végrehajtása szerinti uniós kibocsátási követelmények az új személygépkocsik és az új könnyű haszongépjárművek számára;
 - ii. a 2009/125/EK irányelv szerinti végrehajtási intézkedések végrehajtása értelmében bizonyos, energiafogyasztást befolyásoló termékek piacról való kivonására vonatkozó uniós követelmények;

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 443/2009/EK rendelete a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi integrált megközelítés keretében az új személygépkocsikra vonatkozó kibocsátási követelmények meghatározásáról (HL L 140., 2009.6.5., 1. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2011. május 11-i 510/2011/EU rendelete az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó kibocsátási követelményeknek a könnyű haszongépjárművek CO₂-kibocsátásának csökkentésére irányuló uniós integrált megközelítés keretében történő meghatározásáról (HL L 145., 2011.5.31., 1. o.).

- d) a termékek, berendezések, épületek és épületelemek, folyamatok vagy piacok energiahatékonyságának növelését ösztönző szakpolitikák engedélyezettek;
- dd) a megújulóenergia-technológiákat alkalmazó, kisebb volumenű berendezések épületekbe való beépítését vagy épületekre való felszerelését támogató szakpolitikai intézkedések alapján nyert energiamegtakarítást figyelembe lehet venni és be lehet számítani a 7. cikk (1) bekezdésében előírt megtakarítás elérésére vonatkozó kötelezettség teljesítésébe, mégpedig a megtakarított primerenergia arányában, ha ezen intézkedések nyomán az épületben a végső fogyasztók számára kevesebb energiát értékesítenek. **Ezen túlmenően a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján bevezetett szakpolitikai intézkedések esetében be lehet számítani az épületeken vagy az épületekben saját használatra termelt megújuló energia legfeljebb 15 %-át is.** A megtakarítások kiszámításának **mindkét esetben** [...] **meg kell felelnie** az e mellékletben foglalt követelményeknek.
- e) a hatékonyabb termékek és járművek elterjedésének felgyorsítására irányuló szakpolitikák tekintetében igényelhető teljes jóváírás, amennyiben az érintett termék vagy jármű elterjedése bizonyítottan annak átlagos várható élettartama lejártá előtt valósul meg, vagy azt megelőzően, hogy a terméket vagy a járművet normál esetben lecserélnék, és ha a megtakarítást csak a lecserélendő termék vagy jármű átlagos várható élettartamának lejártáig terjedő időszakra jelentik be;
- f) az energiahatékonysági intézkedések alkalmazásának előmozdítása terén a tagállamok adott esetben gondoskodnak a termékekre, a szolgáltatásokra és az intézkedések végrehajtására vonatkozó minőségi szabványok fenntartásáról, illetve ilyen szabványok hiányában azok bevezetéséről;
- g) a régiók közötti éghajlati eltérések figyelembevétele érdekében a tagállamok választhatják azt, hogy a megtakarításokat hozzáigazítják egy standard értékhez, vagy a különböző megtakarításokat egyeztetik a régiók közötti hőmérsékleti ingadozással;

- h) az energiamegtakarítás kiszámítása során figyelembe kell venni az intézkedések élettartamát. Ez történhet az egyes egyéni fellépések által a végrehajtásuk időpontja és 2020. december 31. vagy adott esetben 2030. december 31. között elért megtakarítások kiszámításával. A tagállamok ehelyett bevezethetnek más olyan módszert is, amely a becslések szerint legalább ugyanolyan teljes megtakarításmennyiséget eredményez. Más módszerek használata esetén a tagállamok biztosítják, hogy az e módszerekkel kiszámított energiamegtakarítás teljes mennyisége ne haladja meg az energiamegtakarítás azon mennyiségét, amelyet annak eredményeképpen kaptak volna, ha összeszámolják az egyes egyéni fellépések által a végrehajtásuk időpontja és 2020. december 31. vagy adott esetben 2030. december 31. között elért megtakarításokat.
3. A tagállamok biztosítják a 7b. cikk és a 20. cikk (6) bekezdése alapján hozott szakpolitikai intézkedésekre vonatkozó következő követelmények teljesülését:
- a) a szakpolitikai intézkedések és az egyéni fellépések ellenőrizhető végfelhasználási energiamegtakarítást eredményeznek;
- b) az esettől függően az egyes részt vevő felek, megbízott felek vagy végrehajtó állami hatóságok felelőssége egyértelműen meghatározott;
- c) az elért vagy az elérendő energiamegtakarítást átlátható módon határozták meg;
- d) a szakpolitikai intézkedések által előírt vagy elérendő energiamegtakarítás összege végsőenergia-felhasználásban vagy primerenergia-felhasználásban van kifejezve a IV. mellékletben meghatározott átváltási tényezők alkalmazásával;
- e) a megbízott felek, a részt vevő felek és a végrehajtó hatóságok által elért energiamegtakarításról éves jelentés készül – kivéve ha az kivitelezhetetlen –, amelyet az energiamegtakarítás terén érvényesülő éves tendenciákkal kapcsolatos adatokkal egyetemben közzétesznek;

- f) az eredményeket nyomon követik, és amennyiben az előrehaladás mértéke nem kielégítő, megfelelő intézkedéseket fogadnak el;
 - g) az egyéni fellépésből származó megtakarításokat nem jelentheti be egynél több fél;
 - h) a részt vevő fél, a megbízott fél vagy a végrehajtó állami hatóság tevékenysége bizonyítottan lényeges volt a bejelentett megtakarítás elérésében.
4. A 7b. cikkel bevezetett adózási intézkedésekhez kapcsolódó szakpolitikai intézkedésekből származó energiamegtakarítás meghatározásakor a következő elvek alkalmazandók:
- a) csak a 2003/96/EK tanácsi irányelvben¹ vagy a 2006/112/EK tanácsi irányelvben² előírt, az üzemanyagokra vonatkozó adóztatás minimális szintjét meghaladó adózási intézkedésekből származó energiamegtakarítás írható jóvá;
 - b) az (energiára vonatkozó) adózási intézkedések hatásának kiszámítása során figyelembe vett árrugalmasságnak tükröznie kell az energia iránti kereslet rövid és hosszú távú alkalmazkodóképességét az árváltozásokhoz, és az árrugalmasság becsléséhez friss és reprezentatív hivatalos adatokat kell felhasználni;
 - c) külön kell elszámolni a kísérő adópolitikai intézkedésekből – köztük a pénzügyi ösztönzőkből vagy az alapokba történő befizetésekből – származó energiamegtakarítást.

5. A módszertan bejelentése

A tagállamok értesítik a Bizottságot a 7a., illetve a 7b. cikkben, valamint a 20. cikk (6) bekezdésében említett energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek működtetésére és alternatív intézkedések végrehajtására vonatkozóan javasolt részletes módszertanukról. Az értesítésben – az adózási intézkedésektől eltérő esetekben – részletesen meg kell adni a következőket:

¹ A Tanács 2003. október 27-i 2003/96/EK irányelve az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről (HL L 283., 2003.10.31., 51. o.).

² A Tanács 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelve a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

- a) az energiamegtakarítási követelmény szintje vagy a 2021. január 1-jétől 2030. december 31-ig terjedő teljes időszakban várható megtakarítás;
- b) a kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott felek vagy végrehajtó állami hatóságok;
- c) a célzott ágazatok;
- d) a szakpolitikai intézkedések és a szakpolitikai intézkedések által előirányzott egyéni fellépések, beleértve a várható teljes halmozott megtakarítás intézkedésenkénti mennyiségét;
- e) az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer keretében meghatározott kötelezettségi időszak időtartama;
- f) a szakpolitikai intézkedés által előirányzott fellépések;
- g) a számítás módszertana, beleértve azt is, hogy miként határozták meg az addicionalitást és a lényegességet, valamint hogy mely módszertanokat és referenciaértékeket alkalmazták a várható és a nagyságrendi megtakarítás tekintetében;
- h) az intézkedések élettartama és számításuk módja, vagy az, hogy min alapulnak;
- i) a tagállamon belüli éghajlati eltérések figyelembevételére alkalmazott megközelítés;
- j) a 7a. és a 7b. cikk szerinti intézkedésekre vonatkozó nyomonkövetési és ellenőrzési rendszerek, valamint a kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott felektől való függetlenség biztosításának módja;
- k) az adók esetében az értesítésnek tartalmaznia kell az alábbiakra vonatkozó részleteket:
 - i. célzott ágazatok és az adózók rétege;
 - ii. a végrehajtó állami hatóság;
 - iii. a várható megtakarítás;

- iv. az adózási intézkedés időtartama; valamint
- v. a számítás módja, beleértve az alkalmazott árrugalmasságot és megállapításának módját.”

2. A VII. melléklet a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A tényleges fogyasztáson alapuló számlázásra és a számlainformációkra vonatkozó minimumkövetelmények a gáz tekintetében”;

b) a szöveg a következő VIIa. melléklettel egészül ki:

„VIIa. melléklet

A fűtési és hűtési, valamint melegvíz-fogyasztáson alapuló fogyasztási és számlainformációkra vonatkozó minimumkövetelmények

1. A tényleges fogyasztáson vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuló számlázás

Annak érdekében, hogy a végső felhasználók szabályozhassák saját energiafogyasztásukat, legalább évente egyszer a tényleges fogyasztáson vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuló számlázást kell végezni.

2. A fogyasztási vagy számlainformációk rendelkezésre bocsátásának minimális gyakorisága

[Átültetés napja]-tól/től kezdődően, amennyiben fel vannak szerelve távolról is leolvasható fogyasztásmérők vagy fűtési költségmegosztók, a tényleges fogyasztáson vagy a költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuló fogyasztási vagy számlainformációkat kérésre, vagy ha a végső fogyasztó az elektronikus számlázást választotta, legalább negyedévente rendelkezésre kell bocsátani, egyéb esetben pedig évente kétszer.

2022. január 1-jétől kezdődően, amennyiben fel vannak szerelve távolról is leolvasható fogyasztásmérők vagy fűtési költségmegosztók, a tényleges fogyasztáson vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuló fogyasztási vagy számlainformációkat legalább kéthavonta rendelkezésre kell bocsátani. A fűtési/hűtési szezonon kívüli időszakban a fűtés és hűtés viszonylatában erre nincsen szükség.

3. A tényleges fogyasztáson vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuló számlán feltüntetendő minimális információ

A tagállamok biztosítják, hogy a számlákon vagy azokhoz csatoltan, világos, érthető módon a végső felhasználók rendelkezésére álljanak a tényleges fogyasztáson vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuló alábbi információk:

- a) aktuális tényleges árak és tényleges fogyasztás vagy a teljes fűtési költség és a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékek;
- b) a tüzelőanyag összetételére vonatkozó információk, a távfűtés és a távhűtés végső felhasználóinak esetében is;
- c) a végső felhasználó aktuális energiafogyasztásának és az előző év ugyanezen időszakában mért fogyasztásnak az összehasonlítása a fűtés és a hűtés tekintetében, grafikus formában, az éghajlati viszonyok szerinti kiigazítással;
- d) a végsőfogyasztói szervezetek, energiaügynökségek vagy egyéb hasonló szervek kapcsolatfelvételhez szükséges adatai, beleértve a weboldalak címeit is, ahol hozzáférhetők a rendelkezésre álló energiahatékonyság-javító intézkedésekre, az összehasonlításhoz használható végfelhasználói profilokra és az energiafelhasználó berendezések objektív, részletes műszaki leírására vonatkozó információk.

Ezen túlmenően a tagállamok biztosítják, hogy a tényleges fogyasztáson vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuló számlákon, azokhoz csatoltan vagy azokon belüli hivatkozás révén, világos, érthető módon a végső felhasználók rendelkezésére álljanak az ugyanazon felhasználói kategóriába tartozó, viszonyítási alapként figyelembe vett végső felhasználó átlagos fogyasztásával való összehasonlítások.”.